

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Hany Veberové a soudců Mgr. Marka Bedřicha a JUDr. Jitky Hroudové ve věci

žalobce: **Praha 2 žije, z.s.**
sídlem Na okraji 320/63, Praha 6

proti
žalovanému: **Magistrát hlavního města Prahy**
sídlem Jungmannova 35/29, Praha 1

za účasti:

1) **Tilia Thákurova, z.s.**
sídlem Thákurova 14, Praha 6

2) **Pankrácká společnost, z.s.**
sídlem Hudečkova 12/1097, Praha 4

3) **Městská část Praha 2**
sídlem Náměstí Míru 600/20, Praha
zastoupena advokátem JUDr. Filipem Chytrým,
sídlem Malátova 633/12, Praha 5

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 30. 5. 2019, č. j. MHMP 676087/2019

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

Žaloba

1. Žalobce se žalobou, podanou v zákonné lhůtě u Městského soudu v Praze, domáhal zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 30. 5. 2019, č. j. MHMP 676087/2019 (dále jen „napadené rozhodnutí“), jímž byl změněn výrok I. rozhodnutí odboru životního prostředí Úřadu městské části Praha 2 (dále jen „správní orgán I. stupně“) ze dne 21. 1. 2019, č. j. MCP2/041114/2019/OZP-OOZP/Hau (dále jen „rozhodnutí I. stupně“), kterým bylo městské části Praha 2 povoleno kácení dřevin rostoucích mimo les a uložena náhradní výsadba, tak, že se změnil termín povoleného kácení vymezených dřevin, ve zbytku napadené rozhodnutí potvrdilo rozhodnutí I. stupně. Dále žalobce navrhuje zrušit rozhodnutí I. stupně a uložit žalovanému povinnost nahradit mu náklady řízení.
2. Žalobce v žalobě konstatoval průběh řízení a odůvodnil svou žalobní legitimaci jakožto spolku, jehož hlavním posláním je ochrana přírody, krajiny a životního prostředí. Žalobce v žalobě uvedl, že napadená rozhodnutí považuje za nezákonná a věcně nesprávná s tím, že konkrétní žalobní body doplní v zákonné lhůtě pro podání žaloby.
3. Žalobce v žalobě požádal o přiznání odkladného účinku žalobě. V doplnění návrhu na přiznání odkladného účinku ze dne 21. 6. 2019 žalobce mimo jiné konstatoval, že jeden z javorů již byl pokácen. Městská část Praha 2 jakožto zúčastněná osoba ve vyjádření uvedla, že již byly pokáceny 3 ze 4 stromů. Usnesením Městského soudu ze dne 1. 8. 2019, č. j. 11A100/2019-68 byl žalobě přiznán odkladný účinek.
4. Dne 5. 8. 2019 bylo zdejšímu soudu doručeno doplnění žaloby. Žalobce uvedl, že žalovaný porušil ustanovení § 90 odst. 3 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „spr. ř.“). Odvolání proti rozhodnutí I. stupně podaly pouze spolky, žalovaný přesto změnil rozhodnutí v neprospěch odvolatelů, když umožnil stavebníkovi kácet i ve vegetační době. Podmínkou napadeného rozhodnutí je sice ornitologický průzkum, ale již nikoliv jiný průzkum vztahující se ke všem ostatních druhům živočichů. Pokácení vzrostlých stromů vede k nenávratné ztrátě nejen těchto stromů, ale i ke ztrátě životů a životního prostoru živočichů na tyto stromy vázaných.
5. Dále žalobce uvedl, že byl porušen také § 8 odst. 1 zákona o ochraně přírody a krajiny. Žalobce nezpochybňoval veřejný zájem na zajištění přiměřeného sportovního vyžití pro děti ze základních a mateřských škol. Dle žalobce by bylo možné vybudovat přiměřené sportovní vyžití pro děti i při zachování dřevin rostoucích mimo les. U dřevin č. 1 a 16 to připouští samotné napadené rozhodnutí a dle žalobce proto není žádný důležitý důvod pro pokácení dřevin č. 1 a 16. Žalobce nechal posoudit současný návrh realizace hřiště Doc. Ing. arch. Zbyška Stýbla, který se na fakultě architektury ČVUT profesionálně věnuje a vyučuje nauku o školních stavbách. V komentáři k návrhu doc. Ing. Arch. uvádí, že současný návrh MČ Prahy 2 je i nevhodně orientovaný. Sportoviště mohlo být realizováno s ohledem na zeleň, dokonce i orientováno lépe.
6. Žalobce jako další namítl, že správní orgán špatně posoudil vliv kácení dřevin, když opominul existenci pražské magistrály, po které projíždí denně přes 100 000 automobilů 300 metrů od kácených stromů. Názor o možnosti nahrazení funkcí nepodkládá žádným relevantním měřením nebo studií, přestože náhradní výsadba v Riegrových sadech leží přesně v opačném směru až 600 m od předmětných dřevin, tedy znečištění a hluk z pražské magistrály v žádném případě kompenzovat nemohou. Napadené rozhodnutí dále opomíjí vliv pokácené zeleně na cca 160 osob bydlících v bytových domech Na Smetance 10, 12, 14, a 16, před jejichž okny tyto stromy rostou a skutečně hluk a vibrace z ulice Italská pohlucují.

7. Dle žalobce je k zamýšlenému kácení dřevin nutné závazné stanovisko orgánu státní památkové péče, jelikož dotčené pozemky naplňují definici veřejného prostranství podle § 14b zákona o hlavním městě Praze.
8. Žalobce dále konstatoval, že stavební úřad odepírá právo účasti v řízení fyzickým osobám vlastnicím a užívajícím byty s přímým výhledem na dotčený pozemek. Umíst'ovaný projekt byl zásadně změněn bez toho, aby bylo posouzeno, zda jsou skutečně dřeviny v kolizi s výstavbou. Některé stromy přitom byly v kolizi s opěrnou stěnou, nikoliv se stavbou samotnou. A dle žalobce nelze náhradní výstavbu v Riegrových sadech chápat jako náhradní, jelikož jde o plánovanou výsadbu v rámci obnovy nemovité kulturní památky.

Vyjádření žalovaného

9. Žalovaný ve vyjádření k podané žalobě uvedl, že omezení doby, kdy lze realizovat přiznané právo kácet, na dobu vegetačního klidu je sice obvyklou podmínkou při povolování kácení dřevin, nikoliv však podmínkou obligatorní. Nejedná se o zákonnou podmínku, ale právní předpis počítá s možností, že kácení dřevin bude povoleno i v době vegetačního klidu. Původní podmínka uložená správním orgánem I. stupně ztratila plynutím času svou relevantnost, když využití stanovená podmínka pokácet dřeviny do 15. 5. 2019 se z objektivních důvodů stala neuskutečnitelnou. Odvolací správní orgán totiž vydával své rozhodnutí až po vypršení stanoveného termínu, zachování takto formulované podmínky by proto postrádalo logiku. Žalovaný musel přistoupit ke změně výrokové části rozhodnutí prvoinstančního správního orgánu, přičemž pečlivě zvažoval, zda kácení povolit pouze v období vegetačního klidu či za určitých podmínek i v době vegetační. Uvedenou úpravu výrokové části rozhodnutí nelze směřovat se situací, kdy by byl např. rozšířen okruh dřevin povolovaných ke kácení. Dílčí úpravu podmínek kácení povoleného již prvoinstančním správním orgánem, tak aby byla zachována formální logika těchto podmínek, nelze považovat za změnu rozhodnutí v neprospěch odvolatele. Ust. § 90 odst. 3 správního řádu cílí na situace, kdy je odvolateli v rozhodnutí odvolacího správního orgánu odňato právo přiznané prvoinstančním správním orgánem nebo v jeho neprospěch změněn rozsah povinnosti správním rozhodnutím mu uložené. K takové situaci však v posuzovaném případě rozhodně nedochází.
10. K tvrzenému porušení § 8 odst. 1 zákona o ochraně přírody a krajiny žalovaný uvedl, že podle konstantní judikatury Nejvyššího správního soudu § 8 odst. 1 věta druhá zákona o ochraně přírody a krajiny svěruje orgánu ochrany přírody při rozhodování správní úvážení, správní orgán má tedy určitý prostor pro vlastní úvahu a tuto skutečnost musí správní soudy respektovat. Dané ustanovení však zároveň stanoví meze takové úvahy. Pro povolení kácení dřevin musí existovat závažné důvody a musí mu předcházet vyhodnocení funkčního a estetického významu dřevin. Z rozhodnutí orgánu ochrany přírody tak musí být patrné, jakou úvahou se správní orgán při posouzení těchto otázek řídil a zda význam těchto dřevin na straně jedné i závažnost důvodů pro jejich pokácení na straně druhé dostatečně zhodnotil. Žalovaný postupoval zcela v souladu s touto judikaturou, když v rozhodnutí řádně odůvodnil své úvahy o posouzení závažnosti důvodu pro kácení předmětných dřevin.
11. Orgán ochrany přírody musí objektivně posoudit a náležitě odůvodnit, zda zájem na pokácení dřevin převyšuje konkurující veřejný zájem na jejich zachování. Vyhodnocení vztahu ochrany dřevin a ochrany jiných zájmů provede správní orgán v rámci své rozhodovací činnosti. Orgán ochrany přírody nemá žádnou pravomoc zasahovat do znění žádosti, nemůže klást podmínky směřující k přepracování projektu. Na stavbu multifunkčního hřiště u ZŠ Na Smetance již bylo vydáno územní rozhodnutí i stavební povolení, řízení probíhá již od roku 2017, tedy změna projektu by s sebou nesla další časové a finanční ztráty z veřejného rozpočtu. Žalovaný vzal v úvahu i tyto aspekty, kdy změna projektu hřiště by obnášela opět nové územní a stavební řízení. Závažným důvodem ke kácení předmětných dřevin je kolize se záměrem multifunkčního

sportovního hřiště. Uvedený záměr se snaží řešit problémy s nedostatečnými kapacitami stávajících prostor pro sportovní aktivity žáků přílehlé základní školy i dětí navštěvujících předškolní zařízení v širší lokalitě záměru. Protože záměr žadatele sleduje veřejný zájem na zajištění přiměřeného sportovního vyžití pro děti ze základních a mateřských škol, dospěl žalovaný k závěru, že závažný důvod pro povolení kácení dřevin převyšuje zájem na jejich zachování na stanovišti.

12. K tvrzení žalobce, že se nedostatečně zabýval posouzením vlivu kácení dřevin, žalovaný uvedl, že v obou rozhodnutích byla věnována náležitá pozornost posouzení funkčního a estetického významu dřevin a jejich vlivů na okolí. Námitka opomenutí existence pražské magistrály v blízkosti posuzovaných dřevin byla vznesena již v rámci odvolání a žalovaný se s ní ve svém rozhodnutí vypořádal a shledal ji nedůvodnou. Správní orgán posuzoval situaci dostatečně a s přihlédnutím k místním poměrům a okolnostem. V případě posuzovaných 4 dřevin nelze přeceňovat jejich význam při snižování hluku celkově, natož z relativně vzdálené magistrály. Od magistrály je prostor chráněn spíše samotnými budovami školy, případně ostatními domy, ochranná funkce dřevin před hlukem je v tomto případě spíše zanedbatelná.
13. K námitce chybějícího závazného stanoviska orgánu státní památkové péče, žalovaný uvedl, že závazné stanovisko není potřeba, protože uvedené pozemky nespadají pod definici veřejného prostranství dle § 14b zákona o hlavním městě Praze. Veřejné prostranství vzniká ex lege naplněním všech zákonných znaků, tj. musí jít o náměstí, ulice, tržiště, chodníky, veřejnou zeleň, parky či jiné podobné prostory, musí být přístupné každému bez omezení, tedy sloužit obecnému užívání, a to bez ohledu na vlastnictví k tomuto prostoru. V posuzovaném případě vyplývá již ze samotného spisu, že pozemek není veřejně přístupný, je oplocený a uzamčený. Je tedy zjevné, že nejde o prostor přístupný každému bez omezení, tj. nejedná se o veřejné prostranství.
14. K postupu stavebního úřadu a účasti fyzických osob ve stavebním řízení se žalovaný nevyjádřil, jelikož tuto námitku považoval za irelevantní. Pokud námitka reaguje na rozhodnutí, kterým bylo zamítnuto odvolání Ing. Vratislava Teklého a bylo potvrzeno usnesení, kterým bylo rozhodnuto o tom, že Ing. Teklý není účastníkem řízení ve smyslu § 27 odst. 2 spr. ř., není toto rozhodnutí předmětem tohoto soudního sporu a žalobu proti takovému rozhodnutí může podat výhradně osoba, do jejíchž procesních práv mělo být rozhodnutím zasaženo.

Osoby zúčastněné na řízení.

Právo osob zúčastněných na řízení uplatnily Tilia Thákurova, z.s., Pankrácká společnost, z.s., a Městská část Praha 2. Městská část Praha 2 uvedla, že javor klen (dřevina 20) nebyl součástí plánované výsadby, poukázala na to, že dokončila část stavby hřiště a nemá záměr ošetření uvedeného stromu, aby byla zajištěna bezpečnost provozu hřiště. V dalším podání uvedla, že ošetření javoru bylo provedeno v listopadu 2019 a byla provedena náhradní a další výsadba. K napadenému rozhodnutí se výslovně nevyjádřila. Neučinily tak ani další osoby zúčastněné na řízení.

Obsah spisu

15. Z obsahu správního spisu vyplývá, že odbor stavebního úřadu Magistrátu hlavního města Prahy vydal dne 16. 4. 2018 rozhodnutí č. j. MHMP 582157/2018, kterým změnil rozhodnutí Úřadu městské části Praha 2, odbor výstavby dne 30. 10. 2017, č. j. MCP2/100412/2017, kterým bylo výrokem I. rozhodnuto o umístění stavby a výrokem II. vydáno stavební povolení pro zde dotčenou výstavbu multifunkčního sportovního hřiště. Rozhodnutí změnil tak, že ve výroku č. I část původního textu vypustil, nahradil slovo cca slovem minimálně a změnil text za pátou

odrážkou tak, že opěrná stěna není označena jako opěrná stěna u parkoviště. Ve zbytku bylo rozhodnutí odboru výstavby potvrzeno.

16. Dne 29. 8. 2017 byla ÚMČ Praha 2 odbor životního prostředí doručena žádost městské části Praha 2 o povolení kácení 3 stromů (akát č. 1, javor č. 16, javor č. 20). Rozhodnutím správního orgánu I. stupně ze dne 22. 11. 2017, č. j. Sp-MCP2/082642/2017, bylo povoleno pokácení všech tří stromů. Na základě odvolání spolku Tilia Thákurova, z.s., a žalobce rozhodl žalovaný tak, že rozhodnutí správního orgánu I. stupně ze dne 22. 11. 2017 ruší a věc vrátil k novému projednání, jelikož závažný důvod pro kácení dřevin nebyl dostatečně doložen, správní orgán I. stupně se také musí náležitě vypořádat porovnáním veřejného zájmu na zachování dřevin a jiného zájmu, který je v kolizi se zájmem na ochranu životního prostředí.
17. Dne 23. 5. 2018 byla ÚMČ Praha 2 odbor životního prostředí doručena žádost městské části Praha 2 o povolení kácení stromu (morušovníku č. 19). K žádosti byl připojen dendrologický posudek. Rozhodnutím správního orgánu I. stupně ze dne 12. 7. 2018, č. j. Sp-MCP2/082078/2018, bylo povoleno pokácení morušovníku č. 19. Na základě odvolání spolku Pankrácká společnost, z.s., rozhodl žalovaný tak, že rozhodnutí správního orgánu I. stupně ze dne 12. 7. 2018 zrušil a věc vrátil k novému projednání, jelikož správní orgán I. stupně neporovnal význam dřeviny a důvodu nutnosti navrhované stavby a neuložil povinnost náhradní výstavby.
18. Usnesením ze dne 21. 12. 2018, č. j. MCP2/276833/2018/OZP-OOZP/Hau (poznámenaným do spisu) spojil správní orgán I. stupně řízení o obou žádostech do jednoho společného řízení pod sp. zn. Sp-MCP2/082642/2017.
19. Z obsahu spisového materiálu vyplývá, že dne 21. 1. 2019 vydal správní orgán I. stupně rozhodnutí čj. MCP2/041114/2019/OZP-OOZP/Hau, kterým rozhodl o povolení kácení dle § 8 odst. 1 a uložení náhradní výstavby dle § 9 odst. 1 zákona o ochraně přírody a krajiny. Tímto rozhodnutím bylo povoleno pokácení v tomto řízení dotčených 4 stromů do 15. 5. 2019 nebo později v době vegetačního klidu. Městské části Praha 2 byla uložena náhradní výsadba a následná péče o dřeviny v rozsahu sedmi kusů keřů do okolí tribun a šesti kusů stromů na pozemek parku Riegrovy sady.
20. V rozhodnutí I. stupně správní orgán podrobně popsal průběh řízení, zabýval se stavem dřevin, kdy provedl dne 26. 9. 2017 a 17. 10. 2017 jejich ohledání. Správní orgán hodnotil funkční a estetický význam dřevin. Správní orgán dospěl k závěru, že byt' předmětné dřeviny nepochybně v dané lokalitě přispívají k plnění funkcí zeleně v zástavbě, nejsou pro jejich plnění v dané lokalitě prvky rozhodujícími a nezastupitelnými. Při hodnocení estetického významu dřev správní orgán vyzdvihl skutečnost, že dřeviny nebyly v dané lokalitě vysazeny s cílem vytvoření rámce sousední budovy a nejsou součástí kulturní památky. Dle závazného stanoviska památkové péče Magistrátu hlavního města Prahy se nejedná se o součást původní výsadby související se stavbou, která se na pozemku nacházela, či se sousední budovou ZŠ Na Smetance, nejedná se ani o dřeviny, které by tvořily součást jinak z estetického hlediska v dané lokalitě významné výsadby. Dřeviny není ani možné považovat za součást nebo za doplnění parku Riegrovy sady. Dřeviny nejsou chráněné či v dané lokalitě zvláště chráněné. Správní orgán dospěl k závěru, že se nejedná o stromy, které by se v dané lokalitě z estetického hlediska významně uplatňovaly.
21. Důvod pro podání žádosti o povolení kácení spočívá v tom, že se na daných pozemcích má realizovat výstavbu multifunkčního sportovního hřiště při ZŠ Na Smetance, pro kterou bylo vydáno územní rozhodnutí a stavební povolení. Odbor výstavby Úřadu městské části Praha 2 dne 30. 10. 2017 pod č. j. OV/086691/2017/Nova rozhodl o umístění stavby, pro kterou je žádáno povolení ke kácení dřevin a současně pro tuto stavbu vydal stavební povolení. Na základě podaného odvolání odbor stavebního řádu Magistrátu hlavního města Prahy rozhodnutím ze dne 16. 4. 2018 č. j. MHMP 582157/2018 rozhodnutí odboru výstavby Úřadu městské části Praha 2 změnil, a to ve výroku I. tak, že byla vypuštěna část textu týkající se tribun, opěrná stěna není

označena jako opěrná stěna u parkoviště a rozměry objektů jsou uvedeny jako maximální, ve zbytku bylo rozhodnutí odboru výstavby potvrzeno. Umístění stavby na předmětných pozemcích je patrné z Koordinační situace, která je součástí projektové dokumentace stavby. Z tohoto podkladu plyne, že morušovník č. 19 a javor č. 20 rostou na místě, kde by měla být realizována plocha multifunkčního sportovního hřiště, že akát č. 1 vyrůstá v místě oplocení hřiště a že javor č. 16 koliduje s oplocením hřiště a opěrnou zídou v místě budoucího vstupu do areálu.

22. Správní orgán I. stupně shledal v záměru, pro který bylo žádáno povolení kácení (zajistit dostačující prostory pro výuku na základní škole), existenci veřejného zájmu. V plnění funkcí veřejné zeleně jsou předmětné dřeviny dle správního orgánu v dané lokalitě nahraditelné, proto je na místě umožnit realizaci stavby, jejíž využívání by problémy s výukou odstranilo, když jiný prostor poskytující dostatečnou kapacitu pro výuku tělesné výchovy se v okolí školy v dostupné vzdálenosti nenalézá a dosavadní škole nepostačují. Správní orgán proto dospěl k závěru, že se jedná v tomto případě o závažný důvod, pro který lze kácení stromů povolit. Působení předmětných dřevin v rámci plnění společenských funkcí zeleně a jejich estetický význam v dané lokalitě nepovažuje správní orgán za tolik podstatné, aby zájem na jejich zachování převážil nad zájem žadatele na realizaci stavby multifunkčního hřiště na jím spravovaných pozemcích, k němuž příslušný stavební úřad vydal územní rozhodnutí a stavební povolení a které má sloužit pro potřeby výuky.
23. O odvolání, které žalobce proti tomuto rozhodnutí podal, bylo rozhodnuto žalovaným tak, že změnil termín povoleného kácení vymezených dřevin, ve zbytku napadené rozhodnutí potvrdil rozhodnutí I. stupně. Žalovaný v napadeném rozhodnutí popsal průběh řízení a vypořádal se s jednotlivými námitkami uvedenými v odvolání proti rozhodnutí I. stupně. Ke kácení dřevin rostoucích mimo les je v souladu s ustanovením § 8 zákona č. 114/1992 Sb. o ochraně přírody a krajiny, ve znění účinném do 31. 12. 2021 (dále jen „zákon o ochraně přírody a krajiny“) nezbytné povolení orgánu ochrany přírody. Povolení lze vydat jen ze závažných důvodů po vyhodnocení funkčního a estetického významu dřevin. Správní orgány jsou povinny střežit veřejný zájem na ochraně životního prostředí a vyvažovat jiné protichůdné zájmy. V případě rozhodnutí o povolení kácení musí správní orgán objektivně posoudit a náležitě odůvodnit, zda zájem na pokácení dřevin převyšuje konkurující veřejný zájem na jejich zachování. Akát č. 1 s obvodem kmene 94 cm (dále jen „akát č. 1“) roste v rohu řešeného pozemku a zarůstá do stávajícího oplocení. Má poškozenou patu kmene růstem v těsné blízkosti betonového oplocení a je poškozován též psí močí. Roste na místě, kde má být realizována stavba nového oplocení. Morušovník č. 19 s obvodem kmene 85 cm (dále jen „morušovník č. 19“) roste v těsné blízkosti javoru č. 20 v místě, kde má být umístěno nové hřiště. Kvůli blízkosti javoru má vychýlenou osu těžišť. Javor č. 16 s obvodem kmene 157 cm (dále jen „javor č. 16“) roste v blízkosti obvodové zdi. Na kmeni má z minulosti poranění, zřejmě v důsledku předchozího ovázání drátem, poškození je spíše vizuální, povrchové a nemá dopad na stabilitu stromu. V koruně nebyly zjištěny žádné suché ani zlomené větve, dřevina nemá významné defekty. Kácen má být z důvodu výstavby nového oplocení u vjezdu na pozemek. Javor č. 20 s obvodem kmene 179 cm (dále jen „javor č. 20“) roste na náspu v blízkosti morušovníku č. 19. Pata kmene ani kmen nejsou poškozeny, v koruně se nenacházejí významné defekty. Roste v místě, kde je navržena vlastní výstavba hřiště.
24. V řízení byly doloženy dva znalecké posudky, ale správní orgán I. stupně výslovně uvedl, že rozhodnutí je založeno primárně na posouzení dřevin, které provedl správní orgán vlastními pracovníky, nikoliv na znaleckém posudku. Správní orgán I. stupně dle žalovaného správně vyhodnotil, že ke kácení dřevin není nutné závazné stanovisko orgánu státní památkové péče, jelikož dotčené pozemky nenaplňují definici veřejného prostranství dle § 14b zákona č. 131/2000 Sb., o hlavním městě Praze, ve znění účinném do 30. 6. 2019 (dále jen „zákon o hl. městě Praze“). Správní orgán I. stupně se v rozhodnutí I. stupně podrobně věnoval vyhodnocení funkčního a estetického významu dřevin. Izolační funkce dřevin je významná, ale s ohledem na

zeleň v okolí není nenahraditelná. Stromy sice splňují funkci zeleně v zástavbě, ale nejsou pro jejich plnění v dané lokalitě prvky rozhodujícími a nezastupitelnými. Správní orgán dospěl k závěru, že se nejedná o stromy, které by se v dané lokalitě z estetického hlediska významně uplatňovaly. Důvodem pro podání žádosti o povolení kácení dřevin je zamýšlená výstavba multifunkčního sportovního hřiště při ZŠ Na Smetance, pro kterou je vydáno územní a stavební povolení. Dřeviny č. 19 a 20 jsou v přímé kolizi s plochou samotného hřiště a v případě nepokácení stromů by bylo nutné zmenšit plochu hřiště a prostory pro sportovní činnost by byly nedostatečné. Dřeviny č. 1 a 16 jsou v kolizi s navrhovanou stavbou oplocení areálu. S ohledem na cíl zajistit dostačující prostory pro výuku na základní škole lze shledat na straně žadatele existenci veřejného zájmu. Dle žalovaného správní orgán I. stupně postupoval v souladu s právními předpisy.

25. Žalovaný podrobněji rozvedl zhodnocení otázky ekologické újmy. Dřeviny určené ke kácení netvoří plošně významný souvislý porost, ale jedná se o malé skupinky dřevin. Dřeviny mohou zlepšovat kvalitu ovzduší a regulovat klima pouze ve svém nejbližším okolí vzhledem k tomu, že se jedná o malé izolované skupiny a solitér. Nemají vliv na kvalitu vody, či zmírňování ekologických katastrof. Stejně tak neplní funkci protihlukovou. Z hlediska jejich kácení bude představovat jejich pokácení minimální ovlivnění regulační funkce ekosystému. Samy o sobě dřeviny nevytváří žádný významný ekosystém. Z hlediska produkčního je význam kácených dřevin minimální, jelikož nepředstavují z hlediska potravy, materiálů a dalších zdrojů významný zdroj. Samy o sobě tyto dřeviny nepředstavují ani významný zdroj pro živočichy, pro které jsou výhodnější větší plochy dřevin, zahrad či parkových ploch. Z tohoto pohledu nacházejí živočichové příznivější prostředí v nedalekých Riegrových sadech.
26. Žalovaný konstatoval, že nejhodnotnějšími jsou oba javory, které jsou v nejlepším stádiu vývoje a jsou zdravé. Tyto stromy navazují na zeleň v Riegrových sadech, začleňují historickou budovu školy do přírodního rámce a mají významnou roli pro samotný pozemek školy, kde zlepšují mikroklima, zvlhčují vzduch, přináší stín. Tyto dřeviny mají svými funkcemi dopad zejména na přilehlou budovu školy a na bytové domy na protější straně ulice. Žalovaný hodnotil oba stromy jako hodnotné a funkčně i esteticky významné dřeviny, na druhé straně ale souhlasil s názorem správního orgánu I. stupně v tom, že stavba hřiště je pro obyvatele zásadního významu a svědčí jí silný veřejný zájem, který může být důvodem pro povolení kácení dřevin.
27. Žalovaný se ztotožnil s hodnocením závažnosti důvodu pro povolení kácení spočívajícím ve výstavbě multifunkční sportovní haly tak, jak jej odůvodnil správní orgán I. stupně. Žadatel řádně popsal a vysvětlil nedostatečnost kapacit stávajících prostor pro sportovní aktivity. Realizaci tří volejbalových hřišť, které ale v souhrnu vytváří plochu hřiště pro futsal či házenou nepovažuje žalovaný s ohledem na předpokládané využití areálu za předimenzované. Prostorové uspořádání sportovních ploch pokládá žalovaný za účelné, jelikož při zachování dřevin by musela být plocha sportoviště zmenšena o jedno z volejbalových hřišť a spojená plocha dvou takových hřišť by již pro prostorově náročnější sporty nebyla zcela optimální. Zájem žadatele tak sleduje veřejný zájem na zajištění přiměřeného sportovního využití pro děti ze základních a mateřských škol, proto žalovaný dospěl k závěru, že povolení kácení dřevin č. 19 a 20 převyšuje zájem na jejich zachování.
28. Rozdílnou situaci žalovaný shledal u dřevin č. 1 a 16, které nejsou v kolizi se samotnou plochou multifunkčního hřiště, ale s doprovodnými stavebními úpravami. Dřevina č. 16 je v místě, kde má být situován mírně posunutý vjezd do areálu, zároveň má být dotčena opravou oplocení. Vjezd má sloužit k obsluze sportoviště včetně šaten a technického zázemí a není možné jej realizovat v jiném místě, protože většinu pozemku zabírá samotné sportoviště. Dle názoru žalovaného by bylo možné dřevinu zachovat, pokud by již v počátku příprav projektu bylo vzato v potaz její umístění, v takovém případě by bylo pravděpodobně možné naprojektovat stavební záměr tak, aby byla dřevina zachována. Je však otázkou, zda by v takové situaci nemohlo být zasaženo do kořenové zóny stromu s omezením perspektivy dalšího zachování stromu. V současné situaci,

kdy je stavba již pravomocně umístěna, není již velký prostor pro posuzování variant a hledání kompromisu. Tato praxe ale vychází z ustálené judikatury, kdy stavební záměr má být nejprve pravomocně umístěn stavebním úřadem a teprve poté má být rozhodováno o případném povolení kácení dřevin. V případě akátu č. 1 uvážil žalovaný nevhodné stanovištní podmínky dřeviny a s tím související její zřejmě narušenou vitalitu, dřevina prorůstá stávajícím oplocením a poškozuje jej. Vzhledem k podprůměrné funkční i estetické hodnotě dřeviny by její zachování při nemožnosti provést rekonstrukci oplocení pozemku dle názoru žalovaného postrádalo smysl.

29. Žalovaný konstatoval, že správní orgán I. stupně stanovil náhradní výsadbu, kdy přímo na posuzovaný pozemek umístil především keře a vzrostlejší stromy umístil na pozemky parku Riegrovy sady. Na pozemku, kde dojde ke kácení dřevin nelze z prostorových důvodů uložit náhradní výsadbu v přiměřené výši. Žalovaný považuje tento postup za přiměřený a dostatečně odůvodněný. Tvrzení žalobce, že nejde o náhradní, ale o plánovanou výsadbu, není ničím podloženo.
30. Ve vztahu k termínu kácení žalovaný nahradil podmínku kácení do 15. 5. 2019 nebo v době vegetačního klidu doporučením kácet v době vegetačního klidu a doplnil podmínku, že pokud dojde ke kácení ve vegetačním období, musí být prokazatelně zjištěno, že ve stromech nehnízdí ptáci. Tuto změnu učinil žalovaný vzhledem k délce řízení a datu vydání odvolacího rozhodnutí. Z § 5 vyhlášky č. 189/2013 Sb., o ochraně dřevin a povolování jejich kácení, dále dovodil, že podmínka kácení v období vegetačního klidu je podmínkou možnou, nikoliv nutnou a není vyloučeno výjimečně povolit kácení i mimo dobu vegetačního klidu.

Posouzení věci soudem

31. Městský soud v Praze přezkoumal na základě žaloby napadené rozhodnutí z hlediska námitek v žalobě uvedených, neboť jejich rozsahem je soud vázán, při přezkoumání vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době vydání žalobou napadeného rozhodnutí (§ 75 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů - dále jen „s. ř. s.“). Podle § 51 odst. 1 s. ř. s. rozhodl soud bez jednání, když účastníci nevyjádřili s takovým postupem výslovný nesouhlas, má se tedy za to, že s rozhodnutím bez nařízení jednání souhlasí. Soud neprovedl žádné důkazy, jelikož dokazování považuje v dané věci za nadbytečné.
32. Dle § 90 odst. 1 písm. c) spr. ř., jestliže odvolací správní orgán dojde k závěru, že napadené rozhodnutí je v rozporu s právními předpisy nebo že je nesprávné, napadené rozhodnutí nebo jeho část změnit; změnu nelze provést, pokud by tím některému z účastníků, jemuž je ukládána povinnost, hrozila újma z důvodu ztráty možnosti odvolat se; podle § 36 odst. 3 se postupuje, pouze pokud jde o podklady rozhodnutí nově pořízené odvolacím správním orgánem; je-li to zapotřebí k odstranění vad odůvodnění, změnit odvolací správní orgán rozhodnutí v části odůvodnění; odvolací správní orgán nemůže svým rozhodnutím změnit rozhodnutí orgánu územního samosprávného celku vydané v samostatné působnosti.
33. Dle § 90 odst. 3 spr. ř. odvolací správní orgán nemůže změnit napadené rozhodnutí v neprospěch odvolatele, ledaže odvolání podal také jiný účastník, jehož zájmy nejsou shodné, anebo je napadené rozhodnutí v rozporu s právními předpisy nebo jiným veřejným zájmem.
34. Dle § 8 odst. 1 zákona o ochraně přírody a krajiny je ke kácení dřevin nezbytné povolení orgánu ochrany přírody, není-li dále stanoveno jinak. Povolení lze vydat ze závažných důvodů po vyhodnocení funkčního a estetického významu dřevin.
35. Dle § 9 odst. 1 zákona o ochraně přírody a krajiny může orgán ochrany přírody ve svém rozhodnutí o povolení kácení dřevin uložit žadateli přiměřenou náhradní výsadbu ke kompenzaci

ekologické újmy vzniklé pokácením dřevin. Současně může uložit následnou péči o dřeviny po nezbytně nutnou dobu, nejvýše však na dobu pěti let.

36. Dle § 14b zákona o hlavním městě Praha jsou veřejným prostranstvím všechna náměstí, ulice, tržiště, chodníky, veřejná zeleň, parky a další prostory přístupné každému bez omezení, tedy sloužící obecnému užívání, a to bez ohledu na vlastnictví k tomuto prostoru.
37. Žalobce namítá, že žalovaný změnil rozhodnutí v neprospěch odvolatelů, když stavebníkovi umožnil kácet i ve vegetační době. Odvolací řízení dle správního řádu stojí na apelačním principu, který umožňuje na rozdíl od principu kasačního odvolacímu správnímu orgánu rozhodnout i o věci samé. V § 90 odst. 1 spr. ř. jsou správnímu orgánu dány na výběr tři možnosti, jak může odvolací správní orgán rozhodnout. Pod písmenem c) potom umožňuje správnímu orgánu napadené rozhodnutí nebo jeho část změnit. Pokud je možné napadené rozhodnutí změnit, je odvolací orgán povinen tak v zájmu hospodárnosti řízení učinit (§ 6 odst. 2 spr. ř.). V případě změny pak odvolací správní orgán nahradí buď celou výrokovou část svým rozhodnutím, nebo změní jen některé výroky či jejich část. V § 90 odst. 3 spr. ř. je zakotvena tzv. zásada zákazu reformationis in peius (zákaz změny k horšímu), která se uplatňuje v rámci odvolacího řízení, a jedná se zároveň o další omezení odvolacího orgánu při postupu podle § 90 odst. 1 písm. c). Zásadu zákazu změny k horšímu je možné chápat také jako garanci odvolacího práva, které musí platit pro řízení jako celek a účastník o toto právo nesmí být rozhodnutím odvolacího správního orgánu připraven. Obecně lze tedy říct, že omezující podmínkou, kdy změnu rozhodnutí odvolací správní orgán nesmí provést, je situace, kdy by změnou rozhodnutí některému z účastníků, hrozila újma z důvodu ztráty možnosti odvolat se.
38. Soud s ohledem na výše uvedené podrobně zkoumal, zda v konkrétní situaci změna v podobě určení doby kácení lze považovat za rozhodnutí v neprospěch odvolatele, a dospěl k závěru, že v tomto případě nikoliv. V původním rozhodnutí byla lhůta pro kácení vymezena *“do 15. 5. 2019 nebo později v době vegetačního klidu“*. Napadené rozhodnutí bylo vydané dne 30. 5. 2019 a žalovaný v něm změnil termín kácení tak, že: *„Kácení dřevin se doporučuje v období vegetačního klidu (1. 11. – 31. 3.). Kácení ve vegetačním období se může provést pouze s podmínkou, že budou dřeviny před započítím kácení prohlédnuty ornitologem a budou-li se v korunách vyskytovat aktivně využitá ptačí hnízda, lze kácení provést až po vyvedení mláďat. O prohlídce ornitologem bude uskutečněn zápis, který bude žadatelem uschován pro případnou kontrolu splnění této podmínky ze strany orgánu ochrany přírody.“* Soud změnu ve výroku vyhodnotil jako nutnou změnu s ohledem na délku řízení a na to, že lhůta vymezená v původním rozhodnutí konkrétním datem již reálně uplynula. Soud zohlednil skutečnost, že v meritu věci se rozhodnutí nijak nezměnilo, žalovaný totožně s rozhodnutím I. stupně potvrdil povolení kácet dřeviny. Období vegetačního klidu je vymezeno od 1. 11. do 31. 3. Pokud rozhodnutí I. stupně vydané dne 21. 1. 2019 mělo vymezenou lhůtu pro kácení do 15. 5. 2019 nebo později v době vegetačního klidu, znamená to, že i v původním rozhodnutí správní orgán počítal s možností kácení mimo dobu vegetačního klidu. Účastníci správního řízení tedy měli možnost bránit se kácení dřevin ve vegetační době, rozhodnutím žalovaného jim nebylo právo na podání opravného prostředku odepřeno ani z tohoto pohledu nebylo rozhodnutí žalovaného překvapivým rozhodnutím. Žalovaný pouze podmínku kácení posunul do budoucna, což bylo s ohledem na již uplynutou lhůtu nutné. Žalovaný na rozdíl od rozhodnutí I. stupně výslovně doporučil kácení v době vegetačního klidu a pro kácení ve vegetačním období stanovil podmínku prohlédnutí dřevin ornitologem, v tomto směru soud shledává rozhodnutí žalovaného naopak mírnějším než původní rozhodnutí. Žalovaný tak postupoval správně, v souladu se zásadou rychlosti a hospodárnosti řízení, kdy by bylo neekonomické rozhodnutí pouze kvůli vymezení lhůty rušit a opětovně vracet orgánu I. stupně.
39. Jako další žalobce namítá porušení § 8 odst. 1 zákona o ochraně přírody a krajiny, dle žalobce není žádný důležitý důvod pro pokácení dřevin, protože bylo možné umístit na pozemku jednotlivé stavební objekty tak, aby bylo možné realizovat veřejný zájem na sportovním vyžití dětí i při zachování veřejného zájmu na ochraně zeleně. Podle konstantní judikatury Nejvyššího

správního soudu ustanovení § 8 odst. 1 zákona o ochraně přírody a krajiny: „*svěřuje orgánu ochrany přírody při rozhodování, zda povolí kácení dřevin, správní uvážení, správní orgán má tedy určitý prostor pro vlastní úvahu a tuto skutečnost musí správní soudy respektovat. Dané ustanovení však zároveň stanoví meze takové úvahy. Pro povolení kácení dřevin musí existovat závažné důvody a musí mu předcházet vyhodnocení funkčního a estetického významu dřevin. Z rozhodnutí orgánu ochrany přírody tak musí být patrné, jakou úvahou se správní orgán při posouzení těchto otázek řídil a zda význam těchto dřevin na straně jedné i závažnost důvodů pro jejich pokácení na straně druhé dostatečně zhodnotil*“ (srov. rozsudek NSS ze dne 26. 10. 2007, č. j. 4 As 10/2007-109, rozsudek NSS ze dne 21. 8. 2008, č. j. 4 As 20/2008-84). Soud přezkoumal obsah odůvodnění obou rozhodnutí správních orgánů a dospěl k závěru, že správní orgány zkoumaly, zda jsou dány závažné důvody pro kácení dřevin, v rozhodnutích dostatečně popsaly, v jakých konkrétních skutečnostech tento závažný důvod spatřovaly, jasně uvedly, jakými úvahami se řídily a poměřily zájmy, které se zde ocitly vzájemně v kolizi. Estetický a funkční význam dřevin správní orgány jasně a srozumitelně zkoumaly ve vztahu k důvodu, pro pokácení dřevin a jejich závažnosti.

40. S námitkou, že umístění stavby na pozemku mohlo být provedeno tak, aby nebylo v kolizi s dřevinami, soud v rámci přezkumu napadeného rozhodnutí nikterak nepolemizuje. Je možné, že stavba mohla být umístěna jinak, vzhledem k dřevinám vhodněji, ale je také možné, že jiná orientace stavby by znamenala jiné zásadní problémy pro samotnou stavbu. Otázky umístění stavby, charakteru stavby, podmínky provedení stavby a podobné již byly řešeny v rámci územního rozhodování a stavebního řízení. Pro danou stavbu již bylo vydáno platné územní rozhodnutí a stavební povolení. Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 21. 8. 2008, č. j. 4 As 20/2008-84 uvedl, že: „*Nejvyšší správní soud je toho názoru, že závažný důvod pro pokácení dřevin spočívající v plánované výstavbě může být dán teprve v okamžiku, kdy nabude právní moci územní rozhodnutí o umístění této stavby.*“ Závažný důvod pro pokácení dřevin tedy vznikl až v okamžiku, kdy bylo pravomocně rozhodnuto o umístění stavby a ve vztahu k tomu rozhodnutí se poté závažný důvod posuzuje. Správní orgán proto při posuzování splnění podmínek pro povolení kácení může hodnotit pouze existenci závažného důvodu s ohledem na konkrétní pravomocné územní rozhodnutí, není jeho úkolem a nemá ani pravomoc řešit umístění a orientaci stavby nebo tuto orientaci nějakým způsobem měnit. Tato otázka již byla vyřešena územním rozhodnutím o umístění stavby. Soud nadto uvádí, že správní orgán ani tuto námitku při rozhodování neopomenul a zahrnul ji do své úvahy při rozhodování a dospěl k závěru, že v této fázi řízení již není prostor pro hledání variant a posuzování kompromisu.
41. Soud se ztotožňuje se závěrem, že v okamžiku, kdy řízení o stavbě probíhá již od roku 2017 a je již pravomocné územní rozhodnutí i stavební povolení, je nepoměrné, s ohledem na hodnocení konkrétních dřevin a jejich funkční význam a v kolizi stojící veřejný zájem na dokončení stavby hřiště, požadovat po stavebníkovi, aby znovu proběhlo územní a stavební řízení. Závěry Nejvyššího správního soudu o tom, že až po umístění stavby je možno hodnotit důvody pro kácení dřevin, který ale znamená, že může dojít k situaci, kdy bude shledán důvod ke kácení dřevin, kterému se mohlo předejít v rámci rozhodování o umístění stavby, byl nejspíše jedním z důvodů pro zavedení zvláštního postupu do § 8 odst. 6 zákona o ochraně přírody a krajiny a novelu provedenou zákonem č. 225/2017 Sb., kterou bylo dosud samostatné rozhodování o kácení dřevin orgánem ochrany přírody, v případech kácení pro účely stavebního záměru, začleněno do vyjmenovaných povolovacích řízení podle stavebního zákona. Nově tedy ke kácení dřevin pro účely stavebního záměru povolovaného v řízeních podle stavebního zákona uvedených v § 8 odst. 6 zákona o ochraně přírody a krajiny a zakončených územním rozhodnutím vydává orgán ochrany přírody závazné stanovisko. Tento nový přístup ale nebyl platný a účinný v době rozhodování o zde dotčeném stavebním záměru. Žalovaný tedy musel s ohledem na platné územní rozhodnutí a stavební povolení posoudit, zda existuje závažný důvod pro kácení dotčených dřevin až po vydání a nabytí právní moci tohoto územního rozhodnutí. Jak soud uvedl již výše, správní orgány v rámci svého správního uvážení vyhodnotily veškeré

relevantní faktory, provedli test proporcionality, zda zájem na pokácení dřevin převyšuje konkurující veřejný zájem na jejich zachování. Při svých úvahách správní orgány nepřekročily zákonné mantinely, nepostupovaly tendenčně, ale logicky své závěry odůvodnily. Správní orgány také řádně odůvodnily existenci veřejného zájmu na stavbě multifunkčního hřiště. Proto soud dospěl k závěru, že s ohledem na stav řízení a zákonnou úpravu platnou v době rozhodování žalovaný při vydání napadeného rozhodnutí nepochybil.

42. Žalobce dále namítal, že žalovaný nesprávně posoudil vliv kácení dřevin a možnost nahrazení funkcí dřevin nepodkládá žádným relevantním měřením nebo studií. V tomto bodě soud okazuje na závěry uvedené výše týkající se správního uvážení při rozhodování o povolení kácení dřevin. Správní orgány se k těmto námitkám ve svých rozhodnutích již vyjádřily a při rozhodování zohlednily také existenci pražské magistrály a bytových domů v oblasti. Správní orgány dospěly k logickému závěru, že v tomto směru nelze význam 4 dřevin přeceňovat ať už ve vztahu ke snižování hluku celkově, natož z relativně vzdálené magistrály. Od magistrály je prostor chráněn spíše samotnými budovami školy, popř. ostatními domy, ochranná funkce dřevin je v tomto případě spíše zanedbatelná.
43. Soud nadto zdůrazňuje, že neexistují žádné závazné předpisy, které by správním orgánům stanovily povinnost nechat vypracovat studii či měření jako podklad pro posouzení nahrazení funkcí při rozhodnutí o náhradní výsadbě. Dle § 9 zákona o ochraně přírody a krajiny správní orgán může uložit přiměřenou náhradní výsadbu, ale není to jeho povinností, je věcí rozhodnutí správního orgánu, zda k uložení povinnosti vůbec přistoupí a pokud ano, v jakém rozsahu ji stanoví. Zároveň zákon hovoří o přiměřené náhradní výsadbě, kdy podrobnějším kritériem bude spíše účel výsadby, tzn. kompenzace ekologické újmy vzniklé kácením, nelze ale očekávat, že nová výsadba naprosto totožně nahradí veškeré funkce ve stejné oblasti, které vykonávala původní dřevina.
44. Skutečnost, že byla proti kácení sepsána petice a o dřeviny se zajímají také média, kterou vyzdvihuje žalobce, nemá vliv na konečné posouzení existence závažného důvodu pro kácení a jeho proporcionalní poměření se zájmem na zachování dřevin. Zájem médií nemůže být ovlivňující faktor pro rozhodování správních orgánů ani soudů. Ani petice v tomto směru nemá vypovídající hodnotu při poměrování jednotlivých zájmů, které jsou v kolizi. Čistě hypoteticky v případě, kdy by byla sepsána petice za pokácení stromů pro účely rychlého dokončení stavby hřiště, by se mohlo stát, že tato petice bude mít více podpisů než petice pro zachování stromů. Je úkolem správních orgánů, aby provedly potřebná šetření a s ohledem na konkrétní skutková zjištění a se znalostí všech aspektů informovaně a nezávisle rozhodly, zda zájem, který je v kolizi se zachováním dřevin, převáží či nikoliv.
45. Další námitkou žalobce je skutečnost, že k zamýšlenému kácení dřevin je nutné závazné stanovisko orgánu památkové péče, jelikož uvedené pozemky naplňují definici veřejného prostranství. Zákon o hl. městě Praha v § 14b uvádí, že veřejným prostranstvím jsou všechna náměstí, ulice, tržiště, chodníky, veřejná zeleň, parky a další prostory přístupné každému bez omezení, tedy sloužící obecnému užívání, a to bez ohledu na vlastnictví k tomuto prostoru. Po obsahové stránce tato definice vymezuje veřejné prostranství jednak z hledisek věcných, a to tím, že uvádí v úvahu přicházející druhy či typy veřejných prostranství. Dále vymezuje veřejné prostranství znakem jeho obecné přístupnosti (viz rozsudek NSS ze dne 25. 10. 2005, č. j. 5 As 49/2004-77, rozsudek NSS ze dne 27. 6. 2007, č. j. 5 As 21/2007-99, rozsudek NSS ze dne 16. 8. 2019, č. j. 3 As 3/2018-46). V daném případě pro posouzení není rozhodné, kým je pozemek užíván či vlastněn, ale podstatné pro posouzení charakteru pozemku je, zda je volně přístupný každému bez omezení. Z obsahu správního spisu vyplývá, že pozemek je uzavřený, uzamčený a není volně přístupný všem, proto nespadá pod definici veřejného prostranství, jak tvrdí žalobce.
46. Námitka, že umístěný projekt je zásadně změněn, bez toho, aby bylo posouzeno, zda jsou dřeviny v kolizi s výstavbou, není dostatečně konkrétní. Správní orgány vycházely z konečných

rozhodnutí správních orgánů a z těchto vycházely při hodnocení kolize zájmů. Z této obecné námitky proto není zřejmé, proti čemu směřuje. Skutečnost, že dřevina není v kolizi se samotnou plochou hřiště, ale je v kolizi s některou doprovodnou stavbou, jako je opěrná stěna, nemění nic na závěru, že je v kolizi se stavbou jako celkem. Správní orgán se touto problematikou v napadeném rozhodnutí zabýval.

47. Námitka, že náhradní výsadbu nelze chápat jako náhradní, resp. kompenzační, neboť jde o plánovanou výsadbu a výsadba by byla možná i na přímo dotčených pozemcích, pokud by byl areál koncipován jiným způsobem, není důvodná. V obecné rovině soud odkazuje na bod 43 tohoto rozsudku, ve kterém se vyjadřuje k povaze náhradní výsadby, ze kterého je patrné, že je věcí rozhodnutí správního orgánu, zda k uložení povinnosti vůbec přistoupí a pokud ano, v jakém rozsahu ji stanoví. Tvrzení, že se jedná o plánovanou výsadbu, žalobce nijak nedoložil, proto se jí soud podrobněji nezabýval. Možnost náhradní výsadby na dotčeném pozemku, pokud by byl jinak koncipován, soud také podrobně nerozváděl, jelikož již výše uvedl, že není v jeho pravomoci přezkoumávat v této fázi řízení umístění a koncepci stavby. Pokud by toto mohl učinit, učinil by to v souvislosti s námitkou, že stavba mohla být rozložena jinak a tím by se bylo možné kácení úplně vyhnout.
48. Poslední námitkou žalobce je skutečnost, že stavební úřad odebírá právo účasti v řízení fyzickým osobám vlastnícím a užívajícím byty. Tato námitka není důvodná. Předně k tomuto bodu soud konstatuje, že žalobce není oprávněn podávat žalobu za jiné osoby, protože žalobu může podat pouze osoba, do jejích práv bylo nebo mělo být zasaženo. Rozhodnutí, na které žalobce odkazuje, které vylučuje konkrétní osobu z účastenství, je rozhodnutím, které podléhá soudnímu přezkumu a není z něj vyloučeno ustanovením § 70 písm. c) s. ř. s. (viz rozsudek NSS ze dne 2. 7. 2015, č. j. 9 As 222/2014-147). Proto se touto námitkou a přezkumem rozhodnutí o vyloučení účastenství soud v tomto rozsudku nemůže a nebude zabývat.
49. Soud námitky žalobce neshledal důvodnými, proto dospěl k závěru, že žaloba není důvodná, proto žalobu podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
50. Výrok o nákladech v řízení je odůvodněn ustanovením § 60 odst. 1 s. ř. s., žalobce neměl ve věci úspěch, proto mu právo na náhradu nákladů řízení nepřisluší. Žalovanému správnímu orgánu náklady nad rámec jeho běžných činností nevznikly. Proto soud rozhodl tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližze následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Praze dne 21. července 2020

**JUDr. Hana Veberová v. r.
předsedkyně senátu**